

סמל-ראשון בנימין יעקב רטי

29 ביולי 1950 - 9 באוקטובר 1973

בני נולד בכודפסט הקומוניסטית, למשפחה דתית וציונית; כשהיה ילד בן שש, נהג להגניב מן הצירות הישראלית תרופות וכספים עבור אנשי הקהילה היהודית. המשפחה עלתה ארצה בשנת 1957, גרה כשנתיים בבאר-שבע, אחר כך השתקעה בבני-ברק. בני למד במקביל הן בתלמוד תורה והן בישיבת קרלין, וסיים כהה"ח בשנת 1964. את לימודיו התיכוניים עשה תחילה בישיבת בני עקיבא בכפר הרווא"ה, ואחר כך בישיבת כפר-גנים בפתח-תקוה. בששת הימים, והוא בן 17, התנדב לעבוד במגן-דוד-אדום המקומי. אחרי שסיים כהה"ח ביוני 1968, למד בישיבת כפר-חסידיים עד לגיוסו בנובמבר 1968. בשריון שירת כתותחן טנק והשתתף בקרבות ההתשה בגזרה הצפונית של התעלה, אבל לקה בכריאותו והועבר ליחידה עורפית. ערב שיחרורו עבר ניתוח ובעיקבותיו ביקש להעלות את סיווגו הכריאותי, כך שיוכל לחזור ליחידה קרבית. הוא השתחרר בנובמבר 1971, למד במשך 18 חודשים שירטוט בניין בבית ספר פרטי בתל-אביב, והתחיל לעבוד אצל אביו, שהוא מהנדס

בניין. אחר כך עבר לעבוד ב"עמידר" בתור בוחן תוכניות, כשהוא לומד בערבים הנדסת בניין ב"טכניקום" גבעתיים. בדצמבר 1972 נשא לאשה את רחל מרכוס, וב-24 בספטמבר 1973, שלושה ימים לפני ראש השנה, נולדה בתם, יפה אורנה.

מגיל 12 ואילך היה בני פעיל בתנועת הנוער הדתית "עזרא", תחילה כחניך, אחר כך כמדריך. גם בבגרותו שמר קשר עם התנועה ואירגן את טיוליה; בתקופת שירותו הצבאי תרם ספרי חומש לבית הכנסת של "עזרא" כדי לכבד את זכר מפקדו אשר נפל במלחמת ההתשה. כאשר שירת בסיני, היה אחד החיילים הדתיים הבודדים ביחידתו, ונטל על עצמו את הדאגה לענייני דת: הוא אירגן מניין, בדק את העירוב, גם למד לקרוא בתורה כדי שיוכל לקרוא את פרשת השבוע כשבתות. כשראה שאין שופר ביחידה והימים הנוראים הולכים וקרבים, הביא עמו שופר ולמד לתקוע בו. עם זאת, לא ניסה לכפות דעותיו על חבריו הלא-דתיים, והיה מקובל עליהם מאד. אחרי שחרורו היה פעיל בחיים הפוליטיים, וכבחירות הפנימיות כמפד"ל בשנת 1972 היה המועמד השני, בבני-ברק, ברשימתו של הד"ר בורג.

כחוג המשפחה והמכרים בלט בני בעליזותו. הוא אהב לבשל ולאכול, בחתונות הירבה לשיר ולרקוד. ספרי החול שקרא עסקו על הרוב בפרשיות מלחמה: יאיר שטרן היה אחד מגיבוריו. יסודיותו וכנותו באים לידי ביטוי בקטע מתוך מחברת תוכניות-פעולה שהכין עבור מדריכי תנועת "עזרא": "ראשית חכמה", הוא כתב, "עבור פעמים לפחות על הנושא לפני שתעביר אותו לחניכך. בדוק את כל ראשי הפרקים נהירים לך, עיין במקורות ואחר כך גש להעביר את הפעולה. זכור! עדיף שתגיד על שאלה, כרגע איני יודע, אעיין בה ואשיב לך, מאשר שתענה תשובה מעורפלת, אשר לא תספק את החניך ותשאיר בלבו ספיקות. אל תציג עצמך ככל יודע, מפני שפעם תתגלה האמת".